

emília

rigová

Č
E
P
A
N
|
G
A
L
L
E
R
Y

zredukovaná

Umieranie je moja prirodzená funkcia, je to len dráma môjho osobného života. Zmiznúť je tragédia.

*Valiantin Akudovich, súčasný bieloruský filozof
"I am not here: REFLECTIONS ON THE RUINS OF Human"*

Výstava reaguje na predchádzajúcu tvorbu Emílie Rigovej, dopĺňa ju a posúva k novým interpretáciám a kontextom. Prezentované dielo a umelkynin zážitok ponorí diváka do tém miznutia, neviditeľnosti, prekonávania, absencie a vytvára priestor, kde sa návštevník môže stať súčasťou zážitku.

Emília Rigová (nar. 1980 v Trnave) je výtvarná umelkyňa zo Slovenskej republiky. Pre Rigovú je objekt vo forme inštalácie alebo performance či site-specific intervencia základným prvkom jej výtvarného jazyka. Ďalej sa vyjadruje cez 2D rozhranie počítačovej grafiky, pričom vychádza z klasickej maľby. Čo sa týka obsahu tvorby, skúma intersubjektivitu emócií zmenených špecifickým sociokultúrnym prostredím. Hlavnými témami jej diel sú kultúrne či sociálne stereotypy, alter ego, rómska identita a psychologické tiene. Je laureátkou Ceny Oskára Čepana 2018 a laureátkou ocenenia Roma Spirit 2018.

Prezentovaná výstava je dôležitou a citlivou súčasťou autorkinej praxe počas jej návratu do rodnej Trnavy po dvaťročnej absencii.

*„Vždy som sa cítila byť mimo, niekde v medzipriestore“.
Emília Rigová*

Bári Raklóri je alter ego vytvorené umelkyňou v roku 2012, ktoré stálo na začiatku skúmania jej historických súvislostí a výskumu o živote jej predkov. V rodine autorku volali Bári, čo znamená „veľká“. Ďalšou zložkou názvu alter ega je označenie pre nerómske dievča/dcéru nerómskych rodičov. Raklóri sa v rodine využívalo, keď rodičia chceli vyjadriť svoju spokojnosť nad úhladným vzhľadom svojich vyobliekaných detí. Pri takýchto príležitostiach svojim deťom hovorievali: „Si krásny ako raklóri/raklóro (nerómske dievča/chlapec)“.

zredukovaná je videodokumentácia performance umelkyne, ktorá odkazuje na svoju predchádzajúcu tvorbu v rámci série „Bez názvu“. Pri práci s fotkou seba ako svojho alter ega Bári Raklóri, zahalenej do šatky - symbolu tradičného odevu rumunských Rómov - dáva umelkyňa tomuto obrazu nový život návratom k nemu a reinterpretáciou tradičných postupov.

vernisáž: 3. 10. – 18.00 h
trvanie výstavy: 4. 10. – 19. 11. 2023

Projekt poskytuje možnosť ponoriť sa do procesov miznutia, prekonávania, neviditeľnosti a neprítomnosti, kde sa umelkyňa vracia k svojej neustálej praxi „opätovnej dekonštrukcie a rekonštrukcie v nekonečnom cykle“.

To, čo sa pôvodne začalo ako hodinový umelecký akt, sa postupne mení na trojdňovú intenzívnu, vyčerpávajúcu prácu. Vidíme proces zošívania priestoru fotografie čiernou niťou krok za krokom, postupne splyvajúci s čiernou farbou plátna a priestoru. Pre vonkajšieho pozorovateľa môže byť tento proces podobný meditácii - pohlcuje pozornosť, pomaly a isto mení priestor na husté plátno temnoty. Ale pre účastníka, v tomto prípade pre umelca, je proces miznutia fyzickou skúškou a prekonávaním, v istom zmysle bojom.

V tejto súvislosti umelkyňa nadväzuje spojenie s tradičnou technikou ručného šitia a pripomína prax, ktorú v minulosti vykonávali prevažne ženy.

Umelkyňa venuje osobitnú pozornosť nielen vizuálnej zložke, ale aj zvuku: obsedantné škrabanie nití prechádzajúcich cez plátno, prenikajúce do jej tela, nám pripomína bolestný proces premeny a straty historickej pamäte, zanechávajúc za sebou len stopy.

Kontrast, s ktorým autorka na tejto výstave pracuje, sa zaoberá nielen zánikom a splynutím s okolitým priestorom, ale aj začiatkom nového cyklu, vznikom nového významu. Tento proces je nepríjemný, nelineárny, nekonzistentný a traumatický. Dráždivé škrabanie nití na plátne zohráva zásadnú úlohu pri nahrádzaní farieb a tradícií priestoru, jeho napĺňaní čiernou; možno ho zároveň pripísať symbolom neviditeľnosti a odmietnutia, ako aj symbolom vytvárania a objavovania sa nových významov v novom životnom cykle.

Je telo neosobné alebo osobné?
Možno neexistujem. Existujem?

Aké to je cítiť sa uväznený medzi minulosťou a prítomnosťou, medzi kultúrnymi identitami?

Je možné úplne splynúť s priestorom alebo vždy zostáva prvok oddelenosti?

zredukovaná je výpoveďou, výzvou k zamysleniu sa nad osobnou a kultúrnou identitou, nad historickou minulosťou a budúcnosťou, nad splynutím a rozdelením.

Text: Hanna Palei

emília

rigová

Č
E
P
A
N
|
G
A
L
L
E
R
Y

zredukováaná

Dying is my natural function, just the drama of my personal life. To disappear is a tragedy.

*Valiantin Akudovich, Belarusian contemporary philosopher
"I am not here: REFLECTIONS ON THE RUINS OF Human"*

The exhibition responds to Emília Rigová's previous artwork, complementing and shifting it into new interpretations and contexts. The work presented here and the artist's experience immerses the viewer in the many themes of vanishing, invisibility, overcoming, absence while creating a space where the visitor can become part of the experience.

Emília Rigová (born 1980 in Trnava) is a visual artist from Slovak Republic. For Rigová, an object in the form of an installation or as a performance or a site-specific intervention is a basic element of her art language. Further, she expresses herself through the 2D interface of computer graphics, informed by the fundamentals of classical painting. Concerning the content of her work, she explores the intersubjectivity of emotion modified by a specific socio-cultural environment. The main themes of her works are cultural or social stereotypes, alter ego, Roma identity, and psychological shadows. She is a laureate of Oscar Čepan Award 2018 and a laureate of Roma Spirit 2018.

The presented exhibition is an important and sensitive part of the author's practice during her return to her hometown of Trnava after a twenty-year absence.

*"I always felt apart somewhere in between."
Emília Rigová*

Bári Raklóri is an alter ego created by the artist in 2012, which stood at the beginning of researching her historical context and information about the life of her ancestors. In the family, the author was called Bári which stands for "big". The other component of the alter ego name is a designation for a non-Romani girl/daughter of non-Romani parents. Raklóri was used in the family when parents wanted to express their satisfaction over the neat outlook of their dressed up children. At such occasions, they used to say to their children: "You are beautiful as a raklóri/raklóro (non-Romani girl/boy)."

zredukováaná is a video documentation of a performance by the artist, who refers to her previous work as part of the "Untitled" series. While working with a photo of herself as her alter ego Bári Raklóri, wrapped in a scarf - a symbol of the traditional clothing of the Romanian Roma - the artist gives this image a new life by returning to it and reinterpreting traditional practices.

opening: october 3rd – 6 pm

duration of the exhibition: october 4th — november 19th 2023

The project provides an opportunity to immerse oneself in the processes of disappearance, overcoming, invisibility and absence, where the artist returns to her constant practice of "deconstructed and reconstructed again in the never-ending cycle."

Starting as an hour-long artistic act, the performance gradually turns into a three-day intensive, gruelling work. We see the process of stitching the space of a photograph step by step with black thread, gradually merging with the blackness of the canvas and space. To an outside observer, this process can be similar to meditation - it absorbs attention, slowly and surely turning the space into a dense canvas of darkness. But for the participant, in this case for the artist, the process of disappearing is a physical test and overcoming, in a sense, a struggle.

In this context, the artist establishes a connection with the traditional technique of hand sewing, recalling a practice that has historically been carried out largely by women.

The artist pays special attention not only to the visual component, but also to the sound: the obsessive scraping of thread on canvas, penetrating the body, reminds us of the painful process of transformation and loss of historical memory leaving behind nothing more than traces.

The contrast on which the artist works in this exhibition is dealing not just with disappearing and merging with surrounding space, but also with beginning of a new cycle, an emergence of new meaning. This process is unpleasant, non-linear, inconsistent and traumatic. The irritating scraping of thread on the canvas is playing an essential role of replacing colour and traditions of space, filling it with blackness, can at the same time be attributed to both symbols of invisibility and rejection and the symbols of creation and emergence of new meanings in a new life cycle.

*Is the body impersonal or personal?
Maybe I don't exist. Do I exist?*

*What is it like to feel trapped between past and present,
between cultural identities?*

*Is it possible to completely merge with space or does there
always remain an element of detachment?*

zredukováaná is a statement, an invitation to reflect on personal and cultural identity, on the historical past and future, on fusion and division.

Text: Hanna Palei